

Arrest

nr. 320 150 van 16 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUYPERS loco advocaat K. VERHAEGEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 4 oktober 2022.

1.2. Op 29 november 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud.

1.3. Op 14 februari 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Jij, B. K., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtun van origine te zijn. Jij bent geboren op [...] en bent aldus nog minderjarig. Jij bent afkomstig van Hajiano Kalai in het district Chaparhar in de Afghaanse provincie Nangarhar. Toen jij klein was woonde jouw familie een tijdje in Family dorp in hetzelfde district omwille van voor jou onbekende problemen.

Jouw vader was hoofdlerkracht op de school in Hajiano. Jouw broer, A., was informant voor Afghaanse soldaten. Toen hij op een dag de Afghaanse soldaten informeerde over een plek waar de taliban bommen hadden geplaatst, kwamen de taliban hierachter. Er ontstond een gevecht tussen de taliban en de overheid waarbij jouw broer is overleden. Omdat jij wraak wilde nemen op de taliban nam jij de plaats van jouw broer in als informant. Jij ontving hierdoor twee dreigbrieven van de taliban. Toen de taliban de macht overnamen in Afghanistan kwamen ze jou thuis opzoeken. Jouw maternale oom besloot jou het land uit te sturen. De taliban gaan nog steeds naar jouw huis op zoek naar jou.

Jij verliet Afghanistan één week na de machtsovername van de taliban (dd.15.08.2021) en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar jij op 3 oktober 2022 aankwam. Jij diende een verzoek om internationale bescherming in op 4 oktober 2022.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg jij volgende documenten (kopijen) neer: jouw taskara; een dreigbrief van de taliban; foto's van het leger, A. en België; een USB-stick.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan jouw bewering een vrees te koesteren ten aanzien van Afghanistan. Dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste geef jij geen zicht op jouw persoonlijke en familiale situatie waardoor jouw oprechtheid al bij voorbaat ondermijnd wordt.

o Jij legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande jouw taskara. Jij verklaarde op de MENA fiche dat jij jouw taskara verloor in Iran (MENA, dd.4.10.2022, p.4). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) leg jij toch jouw originele taskara neer (Verklaring DVZ, dd.30.08.2023, pt.25). Op het persoonlijk onderhoud verklaar jij dat jouw neergelegde taskara een foto was die jouw moeder opstuurde. Jouw originele taskara ging immers verloren onderweg naar België (NPO, p.5). Jouw neergelegde taskara is in geen geval een sluitend bewijs van jouw identiteit. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten immers erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten – en in elk geval kopijen – zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het

ondersteunen van zijn asielerlaas (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf).

o Jij legt inconsistente verklaringen af aangaande jouw familie. Jij verklaarde op de MENA fiche dat jij drie jongerebroers hebt (R., H. en S.) en twee jongere zussen (I. en S.) (MENA, p.3). Uit jouw verklaringen op de DVZ blijkt nochtans dat jij vier broers hebt waarvan één is overleden (A.), daarnaast zou jij vijf zussen hebben (Verklaring DVZ, pt.18). Dat de tolk toen alles verkeerd zou vertaald hebben kan niet overtuigen (NPO, p.9).

o Jij legt inconsistente verklaringen af met betrekking tot de verblijfplaats van jouw familie. Op de MENA fiche beweert jij dat jouw familie woonachtig zou zijn in Family te Jalalabad in Nangarhar (MENA, p.3). Zowel op de DVZ als op het CGVS verklaar jij dat jouw familie verblijft in Hajiano dorp (Verklaring DVZ, pt.18; NPO, p.6).

o Jij legt bevreemdende verklaringen af aangaande jouw scholing. Jouw vader leerde jou thuis lezen en schrijven omdat je niet naar school ging. Jij beweert dat er geen school was in jouw dorp (NPO, p.6). Erop gewezen dat jouw vader in een school werkte in jouw dorp verander jij jouw verklaringen dat je niet naar school kon omwille van problemen. De taliban kwamen immers vaak naar die school (NPO, p.7).

Dat jij er niet in slaagt doorleefde en consistente verklaringen neer te leggen over jouw leven in Afghanistan, jouw familie en jouw taskara schaaft jouw oprechtheid ernstig. Hoewel jij verklaart dat de tolk fouten maakte in jouw eerdere interviews zijn de tegenstrijdigheden legio wat jouw oprechtheid ernstig schaaft (NPO, p.9, 12).

Ten tweede zijn jouw verklaringen aangaande jouw beweerde problemen ongeloofwaardig.

Primo zijn jouw verklaringen aangaande jouw vluchtmotieven ernstig tegenstrijdig waardoor er geen enkel geloof aan gehecht kan worden.

o Jij verklaarde als MENA dat jij Afghanistan ontvluchtte omdat jouw vader voor de lokale politie werkte. Hij werd hierdoor bedreigd door de taliban waardoor hij jou het land liet verlaten (MENA, p.4). Op de vragenlijst van het CGVS verklaar jij dat jouw broer informant was voor Afghaanse soldaten en gedood werd door de taliban. Jij nam hierdoor zijn functie als informant over waarna jij twee dreigbrieven ontving van de taliban resp. zes en twee maanden voor de machtsovername. Jij werd nooit op een andere manier bedreigd voeg jij daaraan toe (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud herhaal jij dat jouw broer werd gedood door de taliban omwille van zijn functie als informant waarna jij zijn plaats overnam. Jij ontving hierdoor twee dreigbrieven. Jij voegt hier evenwel aan toe dat de taliban meteen na de machtsovername één keer naar jouw huis kwamen om jou te zoeken, maar ze konden jou niet vinden. Hierop heb jij het land verlaten (NPO, p.20).

o Jij verklaarde als MENA Afghanistan verlaten te hebben voor de machtsovername van de taliban. Jij was in Turkije toen de machtsovername plaatsvond (MENA, p.4). Op de vragenlijst van het CGVS verklaar jij Afghanistan verlaten te hebben toen de taliban de macht overnamen (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op de DVZ en op het CGVS verklaar jij dan weer Afghanistan te hebben verlaten één week na de machtsovername (Verklaring DVZ, pt.34; NPO, p.8).

o Jij vertelt op de vragenlijst van het CGVS dat jouw broer gedood werd door de taliban ongeveer één jaar voor demachtsovername (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Nochtans rept je met geen woord over een oudere broer 'A.' en dat hij gedood werd door de taliban toen jij jouw verklaringen aflegde als MENA (zie Mena fiche). Op de DVZ verklaar jij dat jouw broer gedood werd acht à negen maanden voor de machtsovername (Verklaring DVZ, pt.18). Op het persoonlijk onderhoud blijkt het dan opnieuw één jaar voor de machtsovername te zijn geweest (NPO, p.12).

o Jij verklaarde als MENA dat jouw vader wordt vermist sinds de machtsovername van de taliban (MENA, p.4). Jij verliet het land voor de machtsovername en voegt hieraan toe dat jouw vader jouw reis zelf nog heeft georganiseerd en betaald (MENA, p.4). Op het persoonlijk onderhoud beweert jij dat jouw vader reeds vermist raakte voor jouw vertrek uit Afghanistan (NPO, p.8). Het was jouw maternale oom die jouw reis uit Afghanistan heeft geregeld (NPO, p.11).

Secundo kunnen de door jou neergelegde documenten bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheid niet doen ombuigen.

o Jouw verklaringen aangaande de dreigementen van de taliban aan jouw adres zijn niet te rijmen met de door jou neergelegde documenten. Jij verklaart immers twee dreigbrieven te hebben ontvangen resp. zes en vier maanden voor de machtsovername van de taliban (dd.15.08.2021). De dreigbrieven zijn echter gedateerd op resp. 10 juni 2019 en 24 maart 2020 (zie document 2). Volgens jouw verklaringen was jouw broer op dat moment nog in leven en had jij nog niets te maken met zijn spionagewerk. Dat jij die op die data dreigbrieven zou ontvangen op jouw naam om jou te bedreigen aangaande jouw samenwerking met Afghaanse soldaten ondermijnt jouw geloofwaardigheid dan ook volledig. Hiermee geconfronteerd verklaar jij louter dat dat niet kan, hetgeen deze tegenstrijdigheid op geen enkele manier rechtzet (NPO, p.18).

o Aan privéfoto's en -video's kan verder geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen enkele garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen.

o Het CGVS merkt alsook op dat jij geen enkele document neerlegt van jouw beweerde broer A., noch van zijn leven in Afghanistan, noch van zijn beweerde overlijden.

Jij hebt niet kunnen aantonen dat jij persoonlijke problemen kende in Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist

[an update 1 July 31 October 2022.pdf](#) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern

ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd

geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boij t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd*

worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

- Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van een jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

- Jij hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee jij nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (NPO, p.9).

Jij verklaart alsook niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omwille van jouw leven in België.

- Dat jij heden vriendschappen hebt opgebouwd met meisjes, geniet van jouw vrijheid om te reizen met het openbaar vervoer en naar school gaat toont niet aan dat jij dermate verwesterd bent dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat jij als dusdanig zal worden gepercipieerd (NPO, p.22). Hoewel hieruit blijkt dat jij je aanpast aan de omstandigheden van jouw verblijf in België tonen jouw verklaringen/documenten geen daadwerkelijke verwestering aan, i.e. een internaliseren van westerse waarden en normen, noch kunnen deze gegevens op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken.

- Voorts stel jij foto's gedeeld te hebben op tiktok van meisjes en discotheken (NPO, p.11, 22). Jij verwijderde al deze berichten omdat jij hierdoor commentaar kreeg (NPO, p.11). Dat jij gebruik maakt van sociale media maakt een terugkeer evenmin onmogelijk of onredelijk. Verder toon jij niet aan dat de inhoud van jouw sociale media van die aard is dat het onoverkomelijk zou zijn voor jouw identiteit of morele integriteit om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van jouw sociale media te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Integendeel, uit jouw verklaringen blijkt dat jij reeds foto's waar jij commentaar op kreeg hebt verwijderd (NPO, p.11).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Jij legt geen andere documenten neer die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en 57/1 § 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, de artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten, de artikelen 2 en 3 juncto 13 van het EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn geloofwaardigheid aangaande zijn identiteit, familiale situatie en woonplaats. Hij voert aan dat het hem totaal onduidelijk is waar er een tegenstrijdigheid zou zijn. Hij betoogt hierover als volgt: *"Er is hoogstens sprake van onduidelijkheid die in de loop van de procedure is opgetreden, met name op het moment dat verzoeker een foto van zijn originele taskara heeft voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De zogenaamde tegenstrijdigheid ligt immers in het feit dat er door de ambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd genoteerd dat verzoeker zijn originele taskara afgaf. Deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid is echter te verklaren, wetende dat dit een semantische discussie betreft. Wanneer verzoeker een foto voorlegt van zijn originele taskara en hem de vraag wordt gesteld of dit zijn originele taskara betreft, dan is het niet onlogisch hier instemmend op te antwoorden, ervan uitgaande dat de vraag gaat over de taskara op de foto. Dat er op die manier verwarring is ontstaan over de vraag of de voorgelegde taskara een kopie was dan wel de originele is bijgevolg niet onlogisch. Daarnaast zouden er ook inconsistente verklaringen zijn afgelegd aangaande verzoekers familie. Zo zou hij in de Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (hierna: mintehfiche) verklaard hebben 3 jongere broers te hebben. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud met verwerende partij verklaarde hij echter 4 broers te hebben. Opnieuw is hier geen sprake van een inconsistentie, maar van een semantische onduidelijkheid. Zijn oudere broer A. was immers overleden. Wanneer hem dan gevraagd wordt naar zijn broers, is het niet onlogisch dat hij als minderjarige enkel spreekt over zijn broers die nog in leven zijn".* Wat betreft de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de verblijfplaats van zijn familie argumenteert verzoeker als volgt: *"Opnieuw gaat het hier allesbehalve over inconsistente verklaringen die erop zouden wijzen dat verzoeker geen zicht geeft op zijn persoonlijke en familiale situatie. Verzoeker gaf aan dat zijn gezin afkomstig is uit Hajiano, maar dat ze daadwerkelijk een tijd in Family verbleven, hij verbleef er overigens zelf ook tezamen met zijn gezin. Nadien keerden ze terug naar Hajiano, waar verzoeker ook was tot aan zijn vertrek (Nota's persoonlijk onderhoud, p. 5-6) Telkenmale zorgt de minteh-fiche voor onduidelijkheid, terwijl de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het CGVS weldegelijk overeenkomen. Verwerende partij schrijft in de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen op het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het CGVS verschillen van hetgeen opgetekend werd in de minteh-fiche".*

Verzoeker wijst er vervolgens op dat voor begeleide minderjarigen en volwassenen geen dergelijke fiche wordt ingevuld en dat de minteh-fiche enkele nota's bevat over de redenen waarvoor de minderjarige zou gevlucht zijn, maar dat dit gebeurt voordat de niet-begeleide minderjarige bijstand geniet van een voogd en voordat hij de kans heeft gekregen een advocaat te raadplegen. Hij wijst erop dat deze fiche niet wordt ondertekend, de verklaringen worden niet voorgelezen, er wordt niet gekaderd waartoe de aantekeningen dienen en welke rol ze spelen in de asielprocedure en de fiche wordt ook niet meegegeven met de verzoeker. Volgens verzoeker gaat het met andere woorden om een eenzijdige optekening door de Dienst Vreemdelingenzaken van vluchtmotieven, zonder de vereiste bijstand of omkadering. Er is ook geen duidelijke wettelijke basis voor de minteh-fiche en verzoeker meent dat zo de kans bijzonder groot wordt dat er fouten of slordigheden in terechtkomen en de procedurele kwetsbaarheid wordt verhoogd. Er wordt op die manier voorbijgegaan aan de rol en bescherming die de voogd moet bieden en de procedurele garanties voorzien in de procedurerichtlijn. Verzoeker citeert artikel 9 § 1 van de Voogdijwet en artikel 25 van de Procedurerichtlijn en stelt dat de commissaris-generaal het hoger belang van de minderjarige verzoeker schendt door gebruik te maken van een *"MINTEH-fiche die eenzijdig is ingevuld door een ambtenaar, niet ondertekend is voor akkoord, en werd afgenomen zonder de vertegenwoordiging van een voogd die over het hoger belang van de minderjarige moet waken, en die de mogelijkheid moet krijgen de minderjarige in te lichten over de mogelijke gevolgen van het onderhoud en in voorbereiding moet zien"*. Verzoeker betoogt vervolgens, onder verwijzing naar artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet, artikel 14 van het KB van 11 juli 2003 en artikel 14 van de Procedurerichtlijn dat de ambtenaar die de minteh-fiche heeft ingevuld niet bevoegd is om de verzoeker persoonlijk te horen over zijn verzoek om internationale bescherming, nu artikel 14, lid 2 van de Procedurerichtlijn vereist dat dergelijk persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek wordt afgenomen door het personeel van de beslissingsautoriteit en niet door een ambtenaar van de DVZ. Hij wijst er verder op dat krachtens artikel 17 van de Procedurerichtlijn lidstaten ervoor moeten zorgen dat de verzoeker volledig wordt geïnformeerd over de inhoud van het verslag en dat zij daarna de verzoeker vragen te bevestigen dat de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling is van het onderhoud. Verzoeker meent dat deze bepaling geen enkel nut heeft als de verzoeker wel in de gelegenheid wordt gesteld om opmerkingen aan te brengen over het over het onderhoud op DVZ bij het invullen van de CGVSvragenlijst en daartoe correcties kan aanbrengen, maar niet in de gelegenheid wordt gesteld op een nuttig moment verbeteringen aan te brengen bij wat de DVZ ambtenaar in het kader van de minteh-fiche optekent terwijl verzoeker dit niet werd voorgelezen, niet ondertekend heeft en dit niet in aanwezigheid van een voogd en met juridische bijstand werd afgenomen. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal door zich op de minteh-fiche te beroepen voor verzoeker als niet-begeleide minderjarige een enorme kwetsbaarheid creëert waar volwassen verzoekers en begeleide minderjarigen niet mee geconfronteerd worden, wat een schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaakt en het hoger belang van het kind ondermijnt in plaats van het te versterken. Verzoeker meent dat de verklaringen die zijn opgetekend in de minteh-fiche zonder ze nog verder te verifiëren doorheen de asielprocedure zouden moeten geweerd worden uit de beoordeling van zijn verzoek. Hij citeert vervolgens uit de notities van het persoonlijk onderhoud en stelt dat voor de minteh-fiche zelfs niet werd gepolst naar eventuele verbeteringen terwijl het in een procedureel veel zwakkere toestand werd afgelegd.

Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over het hoger belang van het kind dat volgens artikel 24 van het Handvest en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet in de asielprocedure zelf dient gewaarborgd te worden. Hij zet uiteen dat het hoger belang niet alleen een substantieel recht is maar ook een fundamentele interpretatiewijze van wettelijke bepalingen en dat ook naar de toekomst van het kind moet gekeken worden. Verzoeker stelt dat zijn hoger belang als kind niet in kaart werd gebracht door de commissaris-generaal en dat wat niet in kaart wordt gebracht of bepaald wordt uiteraard ook niet kan afgewogen worden of een eerste of doorslaggevende overweging vormen. Verzoeker wijst verder op rechtspraak van de Raad waarin een lagere bewijslast werd toegepast voor minderjarige verzoekers en de principes die worden uiteengezet in richtlijnen van het UNHCR en het Committee on the Rights of the Child, volgens dewelke het voorzorgsprincipe moet worden gehuldigd en bij twijfel bescherming moet geboden worden in plaats van onzeggd. Verzoeker wijst op een recent rapport van het UNHCR van 21 juni 2023 waarin wordt benadrukt dat de asielinstanties concrete informatie moeten verzamelen over de specifieke situatie van het kind om een evenwichtsoefening mogelijk te maken, stelt dat ook de inhoudelijke beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging om een kindspecifieke aanpak vraagt en er dus concreet een positieve verplichting is voor de commissaris-generaal om verzoekers hoger belang als kind in kaart te brengen en af te wegen. Door dit niet te doen worden volgens verzoeker artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest en de samenwerkingsplicht geschonden. Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over de samenwerkingsplicht en de bewijsstandaarden en de verplichtingen van asielinstanties qua onderzoek naar landeninformatie. In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op het tekort aan informatie. Hij wijst op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie die voortvloeit uit de censuur door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kaboel beperkt. Het pijnpunt is volgens verzoeker dat er geen zicht is op welke precieze regelgeving de taliban oplegt aan de bevolking en bij gebrek aan terugkeerders uit het westen sinds de machtsvername is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's dvoor dergelijke terugkeerders. Hij wijst op de onder-rapportering waarvan UNHCR

en UNAMA en het Amnesty International rapport *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promises"* van augustus 2022 gewag maken.

Uit dit laatste rapport blijkt volgens verzoeker ook dat de taliban ook actief trachten om de zaken beter voor te stellen dan ze zijn. Verzoeker benadrukt, onder verwijzing naar zowel EUAA rapporten als naar de analyse van de expert Thomas Ruttig, het gebrek aan duidelijkheid en informatie over de van toepassing zijnde wettelijke en bestuurlijke bepalingen en de praktische handhaving ervan. Verder benadrukt verzoeker opnieuw het gebrek aan informatie om de behandeling die terugkeerders uit het westen riskeren te kunnen inschatten en verwijst naar de UNHCR *"Guidance Note"* van februari 2023 waarin wordt gesteld dat op basis van de mensenrechtensituatie in Afghanistan niet op gedegen wijze kan besloten worden dat er geen risico op vervolging is bij terugkeer.

In een achtste onderdeel gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en houdt daarbij een betoog over de effectieve terugkeer als uitgangspunt van de risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep en de gelijkenissen en verschillen met de *"Sufi en Elmi casus"* en het concept verwestering. Verder gaat verzoeker in op het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst en meer bepaald de negatieve perceptie van afgewezen asielzoekers uit Europa, waarbij wordt ingegaan op de implicaties van het gebruik van documenten die zouden afgeleverd worden door de Afghaanse ambassade in België die niet onder controle staat van de taliban en de plaatsen die negatieve aandacht van de taliban faciliteren, met name bij controles op de luchthaven zelf, bij de controleposten daar, aan 'gewone' controleposten buiten de luchthaven in stad of platteland, aan controleposten bij het dorp, of bij terugkeer in het dorp door lokale Taliban. Daarnaast gaat verzoeker ook in op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en het risico op onmenselijke en vernederende behandeling en mishandeling die hij daarbij loopt. Verzoeker citeert en verwijst daarbij uitvoerig naar verschillende landenrapporten ter staving van zijn betoog.

In een zevende middel onderdeel bekritiseert verzoeker de rechtspraak van de Raad en wijst op de analyse van Nansen in een rapport van november 2023 over de risico-inschatting door de RVV en het CGVS en de gebreken hiervan, met name de te hoge bewijslast voor de verzoeker, de te strikte interpretatie van de vervolgingsgronden politieke en religieuze overtuiging en het feit dat de beoordeling onvoldoende ondersteund wordt door actuele landeninformatie die van in het land zelf komt en afkomstig is van andere betrouwbare en objectieve bronnen.

In een achtste onderdeel gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en houdt daarbij een betoog over de effectieve terugkeer als uitgangspunt van de risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep en de gelijkenissen en verschillen met de Sufi en Elmi casus en het concept verwestering. Verder gaat verzoeker in op het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst en meer bepaald de negatieve perceptie van afgewezen asielzoekers uit Europa, waarbij wordt ingegaan op de implicaties van het gebruik van documenten die zouden afgeleverd worden door de Afghaanse ambassade in België die niet onder controle staat van de taliban en de plaatsen die negatieve aandacht van de taliban faciliteren, met name bij controles op de luchthaven zelf, bij de controleposten daar, aan 'gewone' controleposten buiten de luchthaven in stad of platteland, aan controleposten bij het dorp, of bij terugkeer in het dorp door lokale Taliban. Daarnaast gaat verzoeker ook in op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en het risico op onmenselijke en vernederende behandeling en mishandeling die hij daarbij loopt. Verzoeker citeert en verwijst daarbij uitvoerig naar verschillende landenrapporten ter staving van zijn betoog.

Toegepast op verzoekers profiel betoogt hij met betrekking tot zijn regio van herkomst dat volgens de EUAA er een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen en dat hij afkomstig is uit het district Charpahar, een ruraal gebied waar enkel Pashtunen wonen en dat dit gelegen is in de provincie Nangarhark, een provincie waar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn zoals ISKP en TT en het Haqqani-netwerk. Verzoeker benadrukt dat hij afkomstig is uit een regio waar ISKP vanaf de beginfase voet aan de grond heeft gekregen en daar jarenlang aanwezig is geweest en waar er ook een salafistische gemeenschap is. Hij stelt dat deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, er een meer radicale interpretatie van de Islam op na houden en dat er binnen de salafistische stroming van de Islam sterke anti-westerse tendensen zijn. Hij wijst erop dat het Afghan Analyst Network bevestigt dat er een significante aanwezigheid is van salafisten in verzoekers regio (Afghanistan Analyst Network, *Descent into chaos: Why did Nangarhar turn into an IS hub?*, 27 september 2016) en dat het EUAA rapport van augustus 2022 de aanwezigheid bevestigt van een diepgewortelde salafistische ideologie in zijn regio. Verzoeker meent dat het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook een invloedrijke salafistische gemeenschap woont en waar anti-westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn, het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant verhoogt.

Voorts wijst verzoeker erop dat hij op amper 13-jarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en in België aankwam toen hij 14 jaar oud was en dat hij, ondanks dat hij een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan doorbracht, zich dus midden in de puberteit bevindt en dat het duidelijk is dat het zwaartepunt van zijn vormende jaren ligt in de periode waarin hij in België verblijft. Verzoeker stelt verder dat hij een week na de machtsvername Afghanistan verliet, en in september 2022 zijn vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije, zodat hij minstens sinds 2022 in het Westen verblijft. Hij stelt dat hij ingevolge zijn blootstelling aan

een vrije samenleving, de voeling met taliban-Afghanistan, als die er al ooit geweest is, heeft verloren en zal opvallen.

Verzoeker wijst erop dat de parameters van EUAA niet exhaustief zijn en dat ook met volgende elementen rekening moet worden gehouden. Verzoeker wijst erop dat wat zijn familie en directe omgeving betreft, zijn vader gestorven is en het dus niet voor hem kan opnemen in geval van terugkeer om hem te verdedigen tegen geruchten en beschuldigingen. Wat zijn leven in België betreft licht verzoeker toe dat hij sinds april 2023 OKAN les volgt aan het Hoger Instituut voor Verpleegkunde Sint-Elisabeth, dat deel uitmaakt van het katholieke scholennet (stuk 13), waardoor hij niet alleen Nederlands volgt maar ook katholieke godsdienst. Verzoeker stelt dat binnen het HIVSET de Christelijke levensvisie en spiritualiteit een grote rol spelen en citeert uit de missie en visie van deze school op de website van deze school. Verzoeker stelt dat het dan ook duidelijk is dat hij in zijn schoolomgeving wordt blootgesteld aan fundamenteel andere normen en waarden dan diegene die gelden in het Afghanistan onder de taliban. Voorts wijst hij erop dat zijn parcours in OKAN niet steeds van een leien dakje liep en dat hij bij momenten het moeilijk had om de regels na te leven (stuk 8). Zijn moeilijkheden met regels creëren voor hem een bijzonder risico in Afghanistan omdat hij zich bij terugkeer zal moeten houden aan nieuwe, voor hem onbekende en regionaal verschillende sharia-regels van de taliban die in geval van niet-naleving leiden tot draconische straffen. Verzoeker stelt dat hij vanuit België hoe moeilijk kan inschatten hoe de lokale afdeling van de taliban in zijn regio de taliban-normen concreet toepast en dat de commissaris-generaal deze parameter compleet negeert. Bovendien zal hij in Afghanistan terechtkomen in een omgeving waar hij niet dezelfde opvolging geniet die hij hier in België krijgt en waardoor zijn gedrag positief kan worden gekanaliseerd. Verzoeker wijst er verder op dat hij al enkele keren blijkt heeft gegeven van zelfinzicht en van mogelijkheden om met hem te werken, mits de juiste omkadering. Verzoeker citeert daarbij uit zijn schoolrapport en de verklaring van zijn voogd (stukken 8 en 9). Hij betoogt verder dat hij in België leeft op een manier die grote risico's met zich zou meebrengen in Afghanistan of indien er geruchten over zijn leven hier worden opgevangen in Afghanistan. Hij stelt hier omgeven te zijn door en blootgesteld te zijn aan fundamenteel andere waarden en normen die hij als minderjarige ontegensprekelijk incorporeert. Zo heeft hij een gemengde vriendenkring zowel qua gender als qua religie (stuk 11), wat hij ook heeft aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 22). Verzoeker verwijst ter staving naar de neergelegde verklaring van een van zijn vriendinnen van Roemeense afkomst die verblijfsrecht heeft in België en Christen is en citeert hieruit "..." (stuk 15). Verzoeker betoogt verder dat hij ook zichtbaarheid geeft aan zijn activiteiten hier in België door middel van zijn sociale media, in het bijzonder tiktok, waarop hij twee accounts heeft met respectievelijk 1791 en 2519 volgers, waardoor hij dus een aanzienlijk bereik heeft (stuk 12). Verzoeker betoogt vervolgens: *"Hij post hier openlijk foto's van zijn leven in België hetgeen een risico inhoudt bij terugkeer zoals supra uiteengezet, zowel wat betreft het feit dat men in Afghanistan op de hoogte komt van zijn verblijf hier als wat betreft de reële kans op controles door de taliban. Zoals de voogd ook aangaf in haar verklaring is er een kentering te merken in verzoekers gedrag, met dank aan de nauwe opvolging op school. Verzoeker is dan ook gemotiveerd verder te werken aan zijn integratie en zich in de maatschappij te begeven in functie van de geldende normen en waarden. Zo is verzoeker momenteel op zoek naar een studentenjob, naast het werk dat hij momenteel verricht in het opvangcentrum zowel in de schoonmaak als de bediening (stuk 14). Verzoeker neemt het ook niet zo nauw neemt met zijn religie in België. Hij geeft aan niet te bidden, noch naar de moskee te gaan".*

In een negende middelonderdeel geeft verzoeker een overzicht van de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling. Tenslotte gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en betoogt dat er serieuze indicaties zijn dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder. Hij stelt dat het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.

Verzoeker vraagt in hoofddoel hem te erkennen als vluchteling, zo de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hem subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Asyls, *"Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities"*, November 2023, pg. 42;
3. BJB attest;
4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
5. Attest van de Afghaanse Ambassade;
6. UNHCR, *"International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022"*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;
8. Schoolrapporten OKAN;
9. Verklaring voogd dd. 20/03/2024;

10. Documenten aangaande de schorsing van verzoeker op school;
11. Foto's met juffrouw G. B. B. A.;
12. Screenshots van beide tiktokaccounts;
13. Schoolattesten OKAN;
14. CV verzoeker;
15. Verklaring van juffrouw G. B. B. A..

3. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 12 december 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, “Afghanistan - Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf; (8) EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA COI “Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve en (12) EUAA “Afghanistan - Country Focus” van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf.

4.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 11 december 2024 neer waarin internetlinks voor volgende landenrapporten bijgebracht en deze rapporten worden toegelicht: (1) O. VANTOMME, “Publieke geseling van 63 mensen in Afghanistan: VN vraagt taliban om mensenrechten te respecteren”, 6 juni 2024; (3) RAWADARI, “The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024”, augustus 2024; (4) The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, “International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan”, 14 August 2024, Geneva; (5) Radio Free Europe, “The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police”, 23 augustus 2024; (6) AFGHAN ANALYST NETWORK, “The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English”; (7) OHCHR - UN Office of the High Commissioner for

Human Rights: New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action, 30 August 2024; (8) UNAMA, *"De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights"*, juli 2024; (9) UNHCR, Mensen op de vlucht en staatlozen beter beschermen en integreren in België en daarbuiten - UNHCR-memorandum in het kader van de Europese, federale en regionale verkiezingen van 2024; (10) RAWADARI, *"Intimidation, Repression And Censorship: The Status of Access to Information and Freedom of Expression in Afghanistan"*, 1 mei 2024. Verder wordt ook het arrest C-646/21 van het Hof van Justitie 11 juni 2024 (2) en verdere informatie toegelicht met betrekking tot verzoekers leven in België. Met betrekking tot dit laatste punt worden volgende stukken toegevoegd:

1. Schoolattest CDO Noorderkempen;
2. Communicatie directeur CDO Noorderkempen naar aanleiding van het tuchtverhoor dd. 30/09/2024;
3. Psychologisch rapport dd. 28/11/2024;
4. Overzicht begeleiding Centrum Geestelijke Gezondheidszorg;
5. Foto met zijn vorige vriendin;
6. Verklaring van juffrouw R. L.;
7. Verklaring van juffrouw M.;
8. Loonfiches studentenjob De Cinema Restaurant;
9. Loonfiches zomerstudentenjob ;
10. Foto's Sinterklaasfeest.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft

de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en minderjarig te zijn.

Verzoeker werd bij aankomst in België geregistreerd op 4 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit bij zijn verklaarde minderjarigheid noch staat verzoekers Afghaanse nationaliteit ter discussie.

Aan verzoeker werd vervolgens een voogd toegewezen. In de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij ten laatste een einde neemt op [...] 2025 (AD, beslissing Dienst Voogdij, 7 augustus 2023). Uit dit alles blijkt dat verzoeker heden minderjarig is en dat verzoeker pas tien maanden na zijn aankomst in België een voogd kreeg toegewezen.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een uitleggingsbeginsel en een procedureregule (zie HvJ, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (GK), 11 juni 2024,

punt 73). Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 december 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat kinderarbeid en handel in kinderen als overlevingsstrategie voor families voorkomt en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 79-85).

6.3. Verzoeker beroept zich onder meer op een vrees voor vervolging omwille van toegeschreven verwestering. Hij verwijst daarbij onder meer naar landenrapporten over het huidige taliban regime, het onduidelijk wetgevend kader en onvoorspelbare handhaving van de sharia in Afghanistan en over de situatie van Afghanen die terugkeerden vanuit Europa voor de machtsovername. Verzoeker benadrukt zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, het gegeven dat hij op zeer jonge leeftijd in België is toegekomen en hier zijn puberteit meemaakt, zijn psychologische problemen en moeilijkheden met het volgen van regels en zijn relaties meisjes in België. Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn verblijf en activiteiten in België, waarover hij bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota verschillende documenten voorlegt, in geval van terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de morele, religieuze en sociale normen heeft overgeschreden in geval van terugkeer en daardoor een verhoogd risico loopt om aan vervolging onderworpen te worden.

6.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023,

punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdiens in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatieverrichting sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijke middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 136).

Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds

mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en

verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de

voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de *facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de *facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die*

de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

Verzoeker is als niet-begeleide minderjarige in België aangekomen op 15-jarige leeftijd in oktober 2022. Uit zijn op dit punt niet betwiste verklaringen is verzoeker een week na de machtsovername uit Afghanistan vertrokken en was op dat ogenblik dertien jaar oud en verbleef voor zijn aankomst in België onder meer één jaar in Turkije, waar hij volgens zijn verklaringen in een fabriek werkte (Verklaring DVZ, vraag 34). Verzoeker verliet Afghanistan bijgevolg op zeer jonge leeftijd en hoewel verzoeker tot die leeftijd in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, betekent dit ook dat verzoeker een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie doormaakt in de Belgische geseculariseerde samenleving.

Uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt vooreerst dat hij op 21 februari 2024 door het CLB voor gespecialiseerde begeleiding is aangemeld voor gespecialiseerde begeleiding door het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Kempen, meer bepaald de outreach-werking op locatie van de secundaire school (aanvullende nota verzoeker, stuk 4). Uit het psychologisch rapport van 28 november 2024 blijkt dat verzoeker een consultatie heeft gehad bij een psycholoog-psychotherapeut (aanvullende nota verzoeker, stuk 3) in oktober 2024 en dat psychologische behandeling wordt aanbevolen. Hieruit blijkt minstens dat verzoeker door een psychotherapeut wordt gevolgd en dat gespecialiseerde begeleiding voor verzoeker door het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg noodzakelijk wordt geacht door het CLB. Verder blijkt uit de documenten met betrekking tot verzoekers scholing dat hem in het verleden tweemaal een tuchtmaatregel werd opgelegd wegens agressief gedrag. In de brief van de directeur van zijn huidige school van 30 september 2024 wordt daarbij vermeld dat verzoeker in een gesprek hierover inzicht toonde in zijn eigen stressmechanisme en de gevolgen van zijn gedrag op school, zijn spijt hierover betuigde en bereidheid vertoonde om zich te laten helpen in zijn reactie op stress (aanvullende nota verzoeker, stuk 2). Zoals reeds aangehaald kreeg verzoeker pas tien maanden na aankomst in België een voogd toegewezen. Verder licht verzoekers huidige voogd ter terechtzitting toe dat de voogd die in augustus 2023 werd aangesteld later is uitgevallen en daarna is gestopt en dat hij de voogdij heeft over verzoeker sinds september 2024. Hij beaamt dat verzoeker tijdens het gesprek met zijn schooldirecteur inderdaad blij gaf van een goed inzicht in de factoren die bij hem stress genereren en dat hij zijn spijt heeft uitgedrukt en verklaart dat er sindsdien geen conflicten meer zijn geweest op school. Verzoeker verklaart ter terechtzitting hierover dat hij veel stress ervaart omwille van zijn huidige situatie en nu psychologische begeleiding krijgt en zich beter voelt.

Verder blijkt uit de voorgelegde documenten die betrekking hebben op verzoekers scholing en de toelichting in het verzoekschrift en aanvullende nota dat hij sinds april 2023 eerst OKAN-onderwijs heeft gevolgd in een katholieke school (schoolrapporten HIVSET, attesten OKAN, verzoekschrift stukken 8, 13) en sinds dit schooljaar is ingeschreven in de tweede graad Aanloop Winkelmedewerker en er regelmatig de lessen volgt (schoolattest, 3 december 2024, aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Ondanks de gedragsproblemen van verzoeker, blijkt zowel uit de schoolrapporten als uit de schriftelijke verklaring van verzoekers vorige voogd en de verklaring van zijn huidige voogd ter terechtzitting dat hij steeds naar school is blijven gaan, actief deelneemt aan de lessen en vooruitgang boekt in de kennis van het Nederlands (verklaring F.V.P., 20 maart

2024, verzoekschrift, stuk 9). Zijn kennis van het Nederlands blijkt ook uit zijn toelichting ter terechtzitting waarin hij onder meer uiteenzet dat hij momenteel in het kader van zijn opleiding twee dagen per week stage loopt in een vestiging van een Nederlandse warenhuisketen, wat ook bevestigd wordt door zijn voogd. Verder verklaart verzoeker dat hij in de zomer studentenarbeid heeft verricht in een groenten bedrijf en momenteel in het weekend als student werkt in een restaurant van een bioscoop in Turnhout, waarvan hij ter staving loonfiches neerlegt (aanvullende nota verzoeker, stukken 8 en 9).

Verder blijkt uit de door verzoeker neergelegde documenten en zijn verklaringen terechtzitting en deze van zijn voogd dat hij momenteel een relatie heeft met een Roemeens meisje. Verzoeker licht hierover toe dat hij haar heeft leren kennen op zijn vroegere school en dat zij toen al goed overeenkwamen maar dat zij nu samen zijn. Hij stelt dat hij daarvoor ook een vriendinnetje C. had, maar dat hij haar heeft uitgelegd dat hij een nieuwe vriendin heeft leren kennen. Verzoeker stelt dat zijn nieuwe vriendin christelijk is maar dat dit voor hem geen enkel probleem vormt. Verzoekers voogd stelt ter terechtzitting dat verzoeker inderdaad naar zijn vorige vriendin is gegaan en hierover met haar heeft gesproken.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker naar school gaat, Nederlands spreekt en begrijpt, in verschillende sectoren, waaronder de horeca, studentenarbeid verricht en ondanks gedragsproblemen in het verleden gemotiveerd is om zijn huidige opleiding voor te zetten en stage te lopen en dus van bij aankomst actief participeert in de Belgische samenleving. Hij wordt daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing in een westers onderwijssysteem dat wordt afgekeurd door het huidige talibanregime zoals hierna verder besproken, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige, zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt. Uit zijn relaties met twee vriendinnetjes in België, blijkt in elk geval dat verzoeker geen problemen heeft met de hier geldende omgangsvormen tussen mannen en vrouwen, wat diametraal ingaat tegen de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen en de rol van vrouwen in het samenlevingsmodel opgelegd door het huidige talibanregime. Uit zijn studentenarbeid in de horeca blijkt verder dat verzoeker er op jonge leeftijd geen problemen mee heeft om actief te zijn in een omgeving waar alcohol wordt geserveerd. Dit alles verhoogt in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Bovendien is, zoals hierboven reeds aangehaald is in de beschikbare landeninformatie sprake van 'zina', een misdrijf in het islamitisch recht dat verwijst naar onwettige seksuele betrekkingen, overspel of voor-en buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen. Er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties door de taliban van personen die worden beticht van zina. Er is ook sprake van verschillende moorden zowel van mannen als vrouwen, door familieleden omdat zij beticht werden van zina en er wordt melding gemaakt van sterke sociale stigmatisering en schaamte omtrent (vermeende) seksuele activiteiten buiten een huwelijk, wat wordt gezien als een moreel misdrijf en normoverschrijding (EUAA, *"Afghanistan. Targeting of individuals"*, p. 35, 95-96). De kans is niet onbestaande, gelet op zijn jonge leeftijd, dat verzoekers relaties met zijn vorige en huidige vriendin, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst aan het licht komen, in welk geval hij riskeert van zina beticht en aan daden van vervolging onderworpen te worden. Zoals reeds aangegeven kan voor personen die van dit misdrijf beticht worden in Afghanistan aangenomen worden dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Bovendien kan worden aangenomen dat hij in dergelijk geval door de lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst, Nangarhar omwille van zijn relaties met meisjes buiten het huwelijk minstens gestigmatiseerd zal worden. ■

Verzoeker verklaart terechtzitting moslim te zijn en in België soms naar de moskee te gaan maar dat hij zoveel activiteiten heeft dat hij hier vaak niet toe komt. Verder stelt hij dat de taliban slechte mensen zijn omdat zij meisjes verbieden om naar school te gaan, terwijl meisjes zowel als jongens het recht moeten hebben om naar school te gaan en dokter of leerkracht te worden. Verzoeker spreekt zich hiermee duidelijk uit tegen het talibanbeleid inzake onderwijs voor meisjes en vrouwen en hun visie op de taliban en geeft daarmee uiting aan zijn verzet tegen kernaspecten van de maatschappijvisie van het huidige talibanregime in Afghanistan. Verzoekers verklaringen over de invulling van zijn religieuze overtuiging weerspiegelen dan weer een houding die in elk geval niet strookt met de strikte religieuze regels die actueel in Afghanistan gelden en die zoals, hierboven besproken, onder meer blijken uit de regels opgenomen in de recent aangenomen moraliteitswet en de strenge handhaving ervan, in het bijzonder in rurale gebieden door

de MPVPV. Verzoekers verklaringen hierover zijn oprecht en er zijn terzake geen tegenindicaties dat dit niet geval zou zijn. Zijn verklaringen over de taliban liggen ook in de lijn van

In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld kan niet zonder meer van verzoeker worden verwacht dat hij de thans geldende religieuze voorschriften zal volgen als hij terugkeert naar Afghanistan. Dat religie en de beleving ervan onderdeel zijn van het dagdagelijkse leven in Afghanistan doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker duidelijk een andere en allerm minst strikte invulling geeft aan zijn religieuze overtuiging dan wordt vereist door het talibanregime. Zoals van een verzoeker niet kan worden verwacht dat hij afziet van godsdienstige handelingen die hij wil verrichten en die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging, kan van een verzoeker evenmin worden verwacht dat hij godsdienstige handelingen verricht die niet stroken met de persoonlijke invulling van zijn religieuze overtuiging om zo vervolging te voorkomen. Van verzoeker kan evenmin verwacht worden dat hij zijn huidige, deels in België verworven opvatting over en invulling van zijn religie en zijn visie op de verhoudingen tussen mannen en vrouwen en de rol van vrouwen in de samenleving in geval van terugkeer naar Afghanistan verbergt. Er kan dan ook *in casu* voor verzoeker worden aangenomen dat hij hierdoor eveneens in de kijker dreigt te lopen van het talibanregime of de lokale gemeenschap en ook om die reden minstens zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Er is bijgevolg bij verzoeker sprake van een politieke en religieuze overtuiging in de zin van de hoger besproken rechtspraak van het Hof van Justitie over dit begrip in de Kwalificatierichtlijn, die niet strookt met de visie en leer van het huidige talibanregime.

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig van het dorp Hajiano Kalai afkomstig is en steeds in de provincie Nangarhar heeft gewoond. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaart en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en geviseerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EU AA, *"Afghanistan - Country Focus"*, November 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde salafistische traditie in deze regio kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers in zijn regio van herkomst als onislamitisch zal gezien worden.

Verder dient te worden herinnerd dat uit de hierboven besproken landeninformatie blijkt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker, ondanks gedragsproblemen in het verleden, regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om zijn huidige opleiding verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, *"Afghanistan- Country Focus"*, December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid, al onderwijzen sommige madrassas ook seculiere onderwerpen. Ook zijn een aantal hervormingen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, *"Afghanistan- Country Focus"*, November 2024, p. 135).

Hieruit blijkt dat het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en die recent

nog zijn verstrengd en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, nu niet betwist is dat hij zeer kort na de machtsverovering Afghanistan verliet. Het risico is bijgevolg reëel dat verzoeker bij aankomst en doorreis naar zijn regio van herkomst de huidige religieuze en gedragsregels zelfs ongewild overtreedt. Er kan ook redelijkerwijze aangenomen worden dat gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, verzoeker zijn ervaringen en opvattingen verworven tijdens zijn verblijf in België onder meer door zijn scholing, studentenarbeid alsook zijn relatie met een niet-moslim meisje niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit verhoogt de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer bij doorreis naar en aankomst in zijn regio van herkomst en het risico dat hij de aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders. De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind inachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden, dat bijgevolg voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET